

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Fra Piazza del Popolo · II

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Fra Piazza del Popolo", i Bergsøe, Vilhelm: *Fra Piazza del Popolo*, udg. af Flemming Conrad ; Lars P. Romhild , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1988], s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsoev02-shoot-idm139642590830992/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Piazza del Popolo

sely at regne. Onkels Morbroder var en brav og i alle Maader fortræffelig Mand; han havde kun én, men meget menneskelig Svaghed. Han samlede paa Biografer, lige fra Gorm den Gamles til Ole Kollerøds, og havde af disse tilfulde lært, at store Mænd tidt fødes i smaa Kaar, og at det geniale ofte træffes der, hvor kun det gale synes at slikke frem. Selv havde han ingen Børn, og her fandt han nu efter en god Middag, der altid stemmer Sjælen velvillig, midt paa en græsklædt Ødemark en Dreng, der hverken vidste, naar eller hvor eller af hvem han var født, men til Gengæld spillede paa Fløjte og ved Hjælp af Skaldyr forsøgte at lære sig selv Aritmetik. Da disse Fænomener tilmed havde stor Lighed med Newtons første Begyndelse, blev han lige saa glad som en Oldgransker, der af Kæmpehøjen uddrager et af Oldtidens sjældneste Smykker, paa hvilket hans øvede Øje straks ser, at det ved en forstandig Restauration vil vinde hele den svundne Glans tilbage. Han tog egenhændig Lars med sig, købte ham løs fra Husmanden og førte ham i Triumf til Præstegaarden i Kallundborg. Her begyndte han allerede den næste Dag at indprente ham Begyndelsesgrundene i Humaniora, og i Førstningen gik alt efter hans Forventning. Lars lærte at skrive og læse med en forbavsende Lethed, og hvad Regningen angik, skulde man tro ham født i en Sejrs-skjorte med den lille Tabel foran og den store paa Ryggen. Men da der blev Tale om at sende ham til Latinskolen, gjorde han Oprør. Præst vilde han ikke være; han kunde jo Rentesregning, Brøk og Reguladetri — hvad Brug havde han saa for Genesis?

Onkels Morbroder, der ikke havde glemt Skallerne og paa ingen Maade vilde opgive Tanken om den berømte Mand, der maatte stikke i Lars, beholdt ham da hjemme og mente, at han enten maatte